

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA ÉS A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS
ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN
PÁRIZSBAN AZ 1980. ÉVI ÁPRILIS HÓ 28. NAPJÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY
EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Francia Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonszerzés területén Párizsban az 1980. évi április hó 28. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által és Franciaország által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és Franciaország által a letéteményeshez 2020. szeptember 22-én benyújtott konszolidált MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhatalomhoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Franciaország részéről 2018. szeptember 26. és 2020. szeptember 22. napján került sor.

Az MLI-rendelkezők hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és Franciaország hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, Franciaország esetében pedig 2018. szeptember 26. és 2020. szeptember 22. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, Franciaország esetében pedig 2019. január 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbírói Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbírói Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbírói Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Állam illetékes hatósága megállapodik az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Francia Köztársaság Kormánya
[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [Attól az óhajtól vezetve, hogy egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elekrülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlenül részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

és fejlesszék és megszilárdítsák a két ország közötti gazdasági kapcsolatokat az Európai Biztonsági és Együttműködési Konferencia Záróokmányában lefektetett elvek alapján,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Az Egyezmény alá eső személyek

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Államban vagy mindkét Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Állam vagy annak területi köztisztviselői részére beszednek.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők azok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) a Magyar Népköztársaságban:

- i) a jövedelemadó;
  - ii) a nyereségadó;
  - iii) a vállalati különadó;
  - iv) a házáadó;
  - v) a házáértékadó;
  - vi) a telekadó;
  - vii) a közsérfeljesztési hozzájárulás;
  - viii) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetése utáni illeték;
- (a továbbiakban „magyar adó”);

b) a Francia Köztársaságban:

- i) a jövedelemadó (l'impôt sur le revenu);
  - ii) a társasági adó (l'impôt sur les sociétés);
- ideértve minden forrásnál való levonást és a fent említett adókra vonatkozó minden előzetes levonást (a továbbiakban „francia adó”).

(4) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. Az Államok illetékes hatóságai értesítik egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változásokról.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés eltérő értelmezést nem kíván:

a) „az egyik Állam” és a „másik Állam” kifejezés, az esetnek megfelelően, a Magyar Népköztársaságot vagy a Francia Köztársaságot jelenti;

b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

c) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

d) „az egyik Állam vállalkozása” és „a másik Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

e) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzemeltetés helye az egyik Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, a légi járművet vagy a közúti szállítást végző járművet csak a másik Államban levő helyek között üzemeltetik;

f) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Állam állampolgárságával rendelkeznek;

ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeket az egyik Államban érvényben levő jogszabályoknak megfelelően hoztak létre;

g) az „illetékes hatóság” kifejezés

i) a Magyar Népköztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

ii) a Francia Köztársaság esetében a költségvetési minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés eltérő értelmezést nem kíván, bármely abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ebben az Államban lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján, adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ott levő forrásokból származó jövedelem vagy az ott levő vagyon után adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben léteérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy léteérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha az Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, úgy az Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó berendezést jelent, amellyel a vállalkozás a tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt és

f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló minden más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama tizennyolc hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az egyik Állam vállalkozása által, a tulajdonát képező és ebből az Államból származó árukon vagy felszerelési javakon végzett szerelés;

e) az állandó berendezés, amelyet kizárólag arra a célra használnak, hogy a vállalkozás részére árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

f) az állandó berendezés, amelyet kizárólag arra a célra használnak, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

g) az állandó berendezés, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek kombinációjára használnak, feltéve, hogy az állandó berendezésnek ebből a kombinációból származó összetevékenysége az előkészítő vagy kisegítő jelleget megtartja.

(5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a (4) bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt a berendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy ezeknek a társaságoknak bármelyikét is a másik telephelyévé tegye.

6. Cikk

Ingatlan vagyontól származó jövedelem

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró személy a másik Államban fekvő ingatlan vagyontól (beleértve a mező- vagy erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az „ingatlan vagyontól” kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve annak az Államnak a jogszabályai állapítanak meg, amelyben ez a vagyont fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja a tartozékokat, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyont hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó fizetésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyontól.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései az ingatlan vagyont közvetlen kiaknázásából, bérbe adásából vagy hasznélvezeti bérbe adásából, valamint a kiaknázás minden más formájából származó jövedelemre alkalmazandók.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A (3) bekezdés rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Állam vállalkozása tevékenységét a másik Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség abból kifolyólag, hogy pusztán árukat vásárolt a vállalkozás részére.

(5) Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs más eljárásra.

(6) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban az Államban adózhatató, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Az a nyereség, amely belvízi hajózás céljára szolgáló hajók üzemeltetéséből származik, csak abban az Államban adózhatató, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(3) Ha egy tengerhajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó vagy belvízi hajó fedélzetén van, úgy e hely abban az Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó vagy belvízi hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban az Államban, amelyben a tengeri hajó vagy belvízi hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Állam vállalkozásának és a másik Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

Az alábbi, az MLI 17. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 17. CIKKE – MEGFELELŐ KIIGAZÍTÁSOK

Amennyiben az egyik szerződő joghatóság ezen szerződő joghatóság valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően – amelyet a másik szerződő joghatóság vállalkozásánál ebben a másik szerződő joghatóságban megadóztattak, és az így hozzászámított nyereség olyan, amelyet az elsőként említett szerződő joghatóság vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amilyenekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy a másik szerződő joghatóságnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás

megállapításánál kellően figyelembe kell venni a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény egyéb rendelkezéseit, és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró társaság a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban az Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha az a személy, aki az osztalékot kapja, annak tényleges haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a tényleges haszonhúzó olyan társaság (a személyi társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százalékban közvetlenül tulajdonosa;

b) minden egyéb esetben az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségéből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Államban illetőséggel bíró tényleges haszonhúzója a másik Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(5) A Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy, aki a Francia Köztársaságban illetőséggel bíró társaság által fizetett osztalékot kap, az erre az osztalékra vonatkozó, adott esetben e társaság által teljesített előzetes levonás visszatérítésében részesülhet. Ez a visszatérítés a Francia Köztársaságban a (2) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően adóztatható. A visszatérített előzetes levonás bruttó összege az Egyezmény összes rendelkezéseinek alkalmazása szempontjából osztaléknak tekintendő.

(6) Ha az egyik Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot e másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben e másik Államból származó nyereségből vagy jövedelemből áll.

(7) Tekintet nélkül a (6) bekezdés rendelkezéseire, ha az egyik Államban illetőséggel bíró társaság a másik Államban egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, e telephely nyeresége, a társasági adó terhének viselése után, e másik Állam jogszabályainak megfelelően megadóztatható, de az adó mértéke nem haladhatja meg az 5 százalékot.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Államból származik és amelyet a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kölcsönkötvényekből származó jövedelmet jelent, beleértve az azokhoz kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Államban illetőséggel bíró tényleges haszonhúzója a másik Államban, amelyből a kamat származik, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy

kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha az adós és a tényleges haszonhúzó, vagy mindegyikük és harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a tényleges haszonhúzó ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak ez utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Államból származik és amelyet a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha az említett személy a licencdíj tényleges haszonhúzója.

(2) Az e cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképek filmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre felvett műveket, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért és ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Államban illetőséggel bíró tényleges haszonhúzója a másik Államban, amelyből a licencdíj származik, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelyekért a licencdíjat fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha az adós és a tényleges haszonhúzó, vagy mindegyikük és harmadik személyek között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a licencdíj összege azon szolgáltatáshoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a tényleges haszonhúzó ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak ez utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az egyik Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Állam vállalkozása másik Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet ennek a telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy ennek az állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek, vagy az ilyen tengeri hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban az Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban az Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a bér, fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró személy a másik Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó adózási évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű fedélzetén vagy a belvízi hajózás céljaira szolgáló hajó fedélzetén végzett nem önálló munkáért kapott térítés abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatótanácsi és felügyelőbizottsági térítés

Az igazgatótanácsi vagy felügyelőbizottsági térítés, a jelenléti díj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának a tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró személy mint előadóművész, így színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy mint sportoló élvez a másik Államban kifejtett személyes tevékenységből, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem a művésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban az Államban adóztatható, ahol a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette, ha ez a művész vagy sportoló közvetlenül vagy közvetve részesedik ennek a személynek a nyereségéből.

(3) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a térítés vagy nyereség, és az a fizetés, bér és más hasonló jövedelem, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró előadóművész vagy sportoló a másik Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységből élvez, csak az előbb említett Államban adóztatható, ha ezt a tevékenységet a másik Államban jelentős részben az előbb említett Államnak, ezen Állam egyik területi közttestületének, vagy egyik közjogi jogi személyének közalapjaiból finanszírozzák.

(4) Tekintet nélkül a (2) bekezdés rendelkezéseire, amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben az egyik Államban személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem a művésznak vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, csak a másik Államban adóztható:

a) ha ezt a másik személyt jelentős részben ennek a másik Államnak, ezen Állam egyik területi köztestületének vagy egyik közjogi jogi személyének közalapjaiból finanszírozzák, vagy ha ez a másik személy ennek a másik Államnak valamely nem hasznot hajtó szervezete, vagy

b) ha ezt a tevékenységet a két Állam között létrejött egyezmény vagy kulturális megállapodás keretében fejtik ki.

18. Cikk

Nyugdíj

(1) A 19. Cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Államban illetőséggel bíró személynek korábban végzett munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az egyik Állam társadalombiztosítási jogszabályai alapján fizetett nyugdíjak és más összegek csak ebben az Államban adózthatók.

19. Cikk

Közzolgálat

(1) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Állam vagy annak egyik területi köztestülete vagy egyik közjogi jogi személye fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy köztestületnek vagy közjogi jogi személynek teljesített szolgálatáért, csak ebben az Államban adóztható.

(2) A nyugdíj, amelyet az egyik Állam vagy annak egyik területi köztestülete vagy egyik közjogi jogi személye akár közvetlenül, akár az általuk létesített alaptól fizet vagy természetes személynek az ezen Államnak vagy köztestületnek vagy közjogi jogi személynek teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztható.

(3) A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Államnak vagy annak egyik területi köztestületének vagy egyik közjogi jogi személyének ipari vagy kereskedelmi tevékenysége keretében teljesített szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók

(1) Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Államban tett látogatása előtt a másik Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az előbb említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, nem adóztható ebben az Államban, feltéve, hogy ezek a fizetések ezen az Államon kívül levő forrásokból származnak.

(2) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a térítés, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap az előbb említett Államban végzett szolgálatokért, aki közvetlenül az egyik Államban tett látogatása előtt a másik Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az előbb említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, nem adóztható az előbb említett Államban, feltéve, hogy ezek a szolgálatok tanulmányaival vagy szakmai képzésével kapcsolatosak, vagy az e szolgálatokért járó térítés az ellátására rendelkezésére álló források kiegészítéséhez szükségesek.

21. Cikk

Tanárok és kutatók

(1) Az a térítés, amelyet olyan tanár vagy kutató, aki közvetlenül az egyik Államban tett látogatása előtt a másik Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az előbb említett Államban kizárólag tanítás vagy

kutatás folytatása céljából tartózkodik, ezért a tevékenységéért kap, nem adóztatható ebben az Államban két évet meg nem haladó időszakban.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a nem közérdekből vállalt, hanem elsősorban egy vagy több meghatározott személy részére különleges előnyt biztosító kutatómunkáért kapott térítésre.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem említett jövedelemrészei, bárhonnan származzanak is, csak ebben az Államban adóztathatók.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Államban akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

23. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Állam vállalata a másik Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Államban illetőséggel bíró személynek a másik Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéséhez tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, légi járművekből és közúti szállítást végző járművekből álló vagyon, a belvízi hajózás céljára szolgáló hajókból álló vagyon, valamint az ezek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az egyik Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

Rendelkezések a kettős adóztatás elkerülésére

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

(1) A Magyar Népköztársaság vonatkozásában:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a Francia Köztársaságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság, az alábbi b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelemrészt élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései szerint a Francia Köztársaságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Francia Köztársaságban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Francia Köztársaságból élvezett jövedelemre esik.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adó megállapításánál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

(2) A Francia Köztársaság vonatkozásában:

a) Az alábbi b) pontban nem említett jövedelmek mentesülnek a 2. Cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett francia adók alól, ha ezek a jövedelmek az Egyezmény értelmében a Magyar Népköztársaságban adóztathatók.

b) A 10., 14., 16. és 17. Cikkben említett olyan jövedelmek, amelyek a Magyar Népköztársaságból származnak, az említett cikkek rendelkezéseinek megfelelően bruttó összegük után a Francia Köztársaságban adóztathatók. A ezen jövedelmek után beszedett magyar adó feljogosítja a Francia Köztársaságban illetőséggel bíró személyeket olyan adóbeszámításra, amely megfelel a beszedett magyar adó összegének, de amely nem haladhatja meg az ezekre a jövedelmekre vonatkozó francia adó összegét. A beszámítást a 2. Cikk (3) bekezdésének a) pontjában előírányzott adókra kell alkalmazni, amelyeknek adóalapjában a szóban forgó jövedelmek bennfoglaltatnak.

c) Tekintet nélkül az a) és b) pontok rendelkezéseire, a francia adót az Egyezmény értelmében a Francia Köztársaságban adóztatható jövedelmekre olyan mértékben kell megállapítani, amely megfelel a francia jogszabályok szerint adóztatható teljes jövedelmeknek.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Állam állampolgárai a másik Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Államban sem.

(2) Az egyik Állam vállalkozásának a másik Államban levő telephelyét e másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint e másik Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Államot arra köteleznék, hogy a másik Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk (4) bekezdésének vagy a 12. Cikk (4) bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Állam vállalkozása által a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licencdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Állam vállalkozásának a másik Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint azok, amelyeknek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) A jelen cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adókra alkalmazandók.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Állam vagy mindkét Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjeszheti annak az Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 25. Cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak az Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezet.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő az Államok belső jogszabályai.

(3) Az Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket, amelyek az Egyezmény alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben megoldják.

Az Államok illetékes hatóságai többek között érintkezésbe léphetnek egymással egyetértés létrehozása céljából a tekintetben, hogy

a) az a nyereség, amely az egyik Államban levő, a másik Állam vállalkozásához tartozó telephelynek tudható be, a két Államban azonos módon legyen figyelembe véve;

b) az a jövedelem, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek és a 9. Cikkben említett olyan kapcsolatban álló személynek jár, aki a másik Államban bír illetőséggel, azonos módon legyen figyelembe véve.

Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 3. bekezdés első mondata alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel.

(4) Az Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely az Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

(5) Az Államok illetékes hatóságai közösen szabályozzák az Egyezmény alkalmazási módozatait, különösen azokat a formalitásokat, amelyeknek az egyik Államban illetőséggel bíró személynek eleget kell tennie ahhoz, hogy a másik Államban az Egyezmény által előírányzott adómérséklésben vagy adó alóli mentesítésben részesüljön.

27. Cikk

Kölcsönös tájékoztatás

(1) Az Államok illetékes hatóságai kicserélik az Egyezmény vagy az Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. Az Államnak a kapott tájékoztatást ugyanúgy kell titokban tartania, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai szerint kapott tájékoztatásokat és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (ideértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezményben érintett adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ezekre a célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Ezek a személyek vagy hatóságok nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat felhasználhatják. A kapott tájékoztatást, az azt nyújtó Állam kívánságára, titokban kell tartani.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Államot kötelezhetnének:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely ennek vagy a másik Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhetők be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely kereskedelmi, ipari, foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezettek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján három éven belül, amely - esetől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően.

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróóság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróági döntés végleges.

b) választottbíróági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróági döntés. Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és

b) értesítést küld a kérésről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy

b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

- a) megkapta a kért információkat; vagy
- b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróóság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

- a) nem lehet választottbíróóság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbíróági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;
- b) ha bármikor - a választottbíróági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbíróági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbírói eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbitől számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértene a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbírói eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Mivel egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírói eljárás elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezéseknek megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszhető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan üggyhez kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszhető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan üggyhez kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszhető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az

ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírószági eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.

5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Franciaország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírószág elé terjeszhető ügyek körére tekintettel.

1. La France se réserve le droit d'exclure des cas pouvant être soumis à l'arbitrage en vertu des dispositions de la partie VI les cas concernant des éléments de revenu ou de fortune non imposés par une Juridiction contractante dès lors que ces éléments de revenu ou de fortune ne sont pas inclus dans une base imposable dans cette Juridiction contractante ou sur la base que ces éléments de revenu ou de fortune bénéficient d'une exemption ou d'un taux d'imposition nul en vertu de la législation nationale fiscale de cette Juridiction contractante.

2. La France se réserve le droit d'exclure des cas pouvant être soumis à l'arbitrage en vertu des dispositions de la partie VI les cas pour lesquels un contribuable fait l'objet d'une sanction administrative ou pénale pour fraude fiscale, omission volontaire, manquement grave à une obligation déclarative.

3. La France se réserve le droit d'exclure des cas pouvant être soumis à l'arbitrage en vertu des dispositions de la partie VI les cas qui portent en moyenne et par exercice ou par année d'imposition sur une base imposable inférieure à 150 000 €.

4. La France se réserve le droit d'exclure des cas pouvant être soumis à l'arbitrage en vertu des dispositions de la partie VI les cas entrant dans le champ d'application d'une procédure d'arbitrage prévue par un instrument juridique élaboré sous l'égide de l'Union européenne, tel que la Convention relative à l'élimination des doubles impositions en cas de correction des bénéficiaires d'entreprises associées (90/436/CEE), ou tout autre instrument postérieur.

5. La France se réserve le droit d'exclure des cas pouvant être soumis à l'arbitrage en vertu des dispositions de la partie VI d'un commun accord avec l'autorité compétente de l'autre Etat. Cet accord sera formulé avant le début de la procédure d'arbitrage et notifié à la personne qui a soumis le cas.

6. Lorsqu'une réserve formulée par un autre Etat en vertu de l'article 28(2)(a) de la Convention fait référence à son droit interne, la France se réserve le droit d'exclure des cas pouvant être soumis à l'arbitrage en vertu des dispositions de la partie VI les cas qui seraient exclus des cas pouvant être soumis à l'arbitrage en vertu des dispositions de cette même partie VI si les réserves de l'autre Etat étaient formulées en se référant à toute disposition similaire de droit français ou à toute disposition ultérieure remplaçant, amendant ou modifiant ces dispositions. Les autorités compétentes françaises consulteront les autorités compétentes des autres Etats contractants afin de préciser dans l'accord prévu à l'article 19(10) chacune de ces dispositions similaires existant dans le droit français.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztviselők

(1) Az Egyezmény rendelkezései nem érintik a diplomáciai képviselők tagjainak és azok magánszemélyzetének, a konzulátus tagjainak, valamint a nemzetközi szervezeteknél levő állandó delegációk tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megegyezések rendelkezései alapján őket megilletik.

(2) Tekintet nélkül a 4. Cikk rendelkezéseire, bármely természetes személy, aki az egyik Állam másik Államban vagy egy harmadik Államban levő diplomáciai képviselőtének, konzulátusának vagy állandó delegációjának a tagja, az Egyezmény szempontjából a küldő Államban illetőséggel bíró személynek tekintendő, feltéve:

a) hogy a nemzetközi jog szerint a fogadó Államban nem adóköteles az ezen Államon kívüli forrásokból származó jövedelem vagy az ezen Államon kívül fekvő vagyontekintetében

és

b) hogy a küldő Államban adó szempontjából ugyanolyan kötelezettségeknek van alávetve az egész világra kiterjedően teljes jövedelme vagy vagyona tekintetében, mint az ebben az Államban illetőséggel bíró bármely személy.

(3) Az Egyezmény nem alkalmazandó a nemzetközi szervezetekre, azok szerveire vagy tisztviselőire, sem az olyan személyekre, akik egy harmadik Állam diplomáciai képviselőjének vagy konzulátusának vagy állandó delegációjának tagjai, amennyiben az egyik Állam területén tartózkodnak és a jövedelem- vagy a vagyoadó tekintetében nem tekintendők az egyik vagy a másik Államban illetőséggel bírónak.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

**AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK
MEGAKADÁLYOZÁSA
(fő célt tesz rendelkezések)**

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

29. Cikk

Az Egyezmény területi hatálya

Az Egyezményt alkalmazni kell

- a) a Magyar Népköztársaság vonatkozásában a Magyar Népköztársaság területén,
- b) a Francia Köztársaság vonatkozásában a Francia Köztársaság európai és tengerentúli megyéiben és e megyék parti tengerén kívül fekvő olyan területeken, amelyeken, a nemzetközi joggal összhangban, a Francia Köztársaság a tengerfenékre, a tenger altalajára és azok természeti kincseire vonatkozó jogot gyakorolhatja.

30. Cikk

Hatálybalépés

(1) Az Egyezményt mindkét Állam jogszabályai által megkívánt eljárás szerint jóvá kell hagyni. Az Egyezményt azt a hónapot követő harmadik hónap első napján lép hatályba, amelyben a megkívánt formásoknak a két Államban való teljesítését tanúsító jegyzékváltás létrejött.

(2) Rendelkezései első ízben alkalmazandók:

- a) a forrásnál való levonás útján beszedett adók tekintetében, az Egyezmény hatálybalépésének napjától kezdődően kifizetésre bocsátott összegekre;
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében, az azon naptári évet követő adózási évben keletkezett jövedelmekre, amelynek folyamán a fenti (1) bekezdésben említett jegyzékváltás létrejött, vagy az ugyanezen adózási évben könyvelésileg lezárt üzletévre vonatkozó jövedelmekre;
- c) a vagyoadók tekintetében, az olyan vagyონrészekre, amelyek azt a naptári évet követő adózási évben adóztathatók, amelynek folyamán a fenti (1) bekezdésben említett jegyzékváltás létrejött.

31. Cikk

Felmondás

(1) Az Egyezmény határozatlan ideig marad hatályban. Mindazonáltal az Egyezmény a hatálybalépésének napjától számított öt éves időszak után, legalább 6 hónapos előzetes értesítéssel diplomáciai úton bármely naptári év végére felmondható.

(2) Ebben az esetben rendelkezései utoljára alkalmazandók:

a) a forrásnál való levonás útján beszedett adók tekintetében, a legkésőbb annak a naptári évnek december 31. napján kifizetésre bocsátott összegekre, amelynek végére a felmondást közölték;

b) az egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében, az olyan jövedelem- és vagyონrészekre, amelyek abban a naptári évben adóztathatók, amelynek végére a felmondást közölték, vagy amelyek az ezen évben könyvelésileg lezárt üzletévre vonatkoznak.

Ennek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Párizsban, 1980. április 28-án, két példányban, magyar és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)”

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Francia Köztársaság Kormánya között, a jövedelem- és a vagyoadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény aláírásakor alulírottak a következő rendelkezésekben állapodtak meg:

(1) A 3. Cikk (1) e) bekezdésével kapcsolatban, a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást is, amelyet konténerrel bonyolítanak le, ha ez a szállítás csak valamely, a nemzetközi forgalomban lebonyolított szállítás kiegészítése.

(2) A 6. Cikkkel kapcsolatban, az a jövedelem, amely olyan társaságnak, illetőleg jogi személynek a részvényeiből, részjegyeiből vagy az azokban fennálló érdekeltségből származik, amelynek az egyik Államban ingatlan vagyona van, és ez a jövedelem ennek az Államnak a jogszabályai szerint ugyanolyan adózásnak van alávetve, mint az ingatlan vagyonból származó jövedelem, úgy az ebben az Államban adóztatható.

(3) a) A 7. Cikk (1) és (2) bekezdéseivel kapcsolatban, ha az egyik Állam vállalkozása a másik Államban egy ott levő telephely útján árut ad el vagy valamely tevékenységet fejt ki, úgy ennek a telephelynek a nyereségét nem a vállalkozás által kapott teljes összeg alapján állapítják meg, hanem csupán a telephely tényleges tevékenységének ezért az eladásokért vagy ezért a tevékenységért betudható térítés alapján.

Tanulmányi, szállítási szerződések, illetőleg ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések vagy berendezések felszerelésére vagy építésére, vagy közmunkákra vonatkozó szerződések esetében, amennyiben a vállalkozásnak telephelye van, e telephely nyereségét nem a szerződés teljes összegének alapján kell megállapítani, hanem csupán a szerződés azon részének alapján, amelyet ténylegesen ez a telephely teljesített abban az Államban, ahol ez a telephely van. A szerződésnek a vállalkozás székhelye által teljesített részére vonatkozó nyereség csak abban az Államban adóztatható, amelyben ez a vállalkozás illetőséggel bír.

b) A 7. Cikk (1) bekezdésével kapcsolatban, mindenfajta térítés, amelyet ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért fizetnek, a vállalkozás olyan nyereségének tekintendő, amelyre a 7. Cikk rendelkezései nyerne alkalmazást.

(4) A 8. Cikkkel kapcsolatban, az (1), (2) és (3) bekezdések rendelkezései alkalmazást nyerne az ügynökségek tevékenységeire és más kiegészítő jellegű tevékenységekre is, amelyek tengeri hajóknak légi járműveknek és közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való közvetlen üzemeltetéséhez szorosan kapcsolódnak és amelyeket a tengerhajózási, légiforgalmi és közúti szállítási vállalkozások folytatnak.

(5) A 10. Cikkkel kapcsolatban, a (2) a) bekezdés rendelkezései alkalmazandók a közkereseti társaság formájában létrehozott külföldi részvétellel működő magyar gazdasági társulásokra.

(6) a) A 13. Cikkkel kapcsolatban, az a nyereség, amely olyan társaságnak, illetőleg jogi személynek a részvényei, részjegyei vagy az azokban fennálló érdekeltség elidegenítéséből származik, amelynek az egyik Államban ingatlan vagyona van, és ez a nyereség ennek az Államnak a jogszabályai szerint ugyanolyan adózásnak van alávetve, mint az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség, úgy az ebben az Államban adóztatható.

b) Tekintet nélkül a 13. Cikk (4) bekezdésének rendelkezéseire, az olyan részvények vagy részjegyek elidegenítéséből származó nyereség, amelyek az egyik Államban illetőséggel bíró társaságban fennálló jelentős érdekeltség részét képezik, ebben az Államban adóztatható, belső jogszabályainak rendelkezései szerint. Jelentős érdekeltség akkor áll fenn, ha az átruházó egyedül vagy kapcsolatban, illetőleg rokonságban álló személyekkel együtt, közvetlenül vagy közvetve annyi részvénnyel vagy részjeggyel rendelkezik, amelyeknek összessége a társaság nyereségéből 25 százalékra vagy annál többre ad jogot.

(7) A 23. Cikkkel kapcsolatban, azok a vagyónrészek, amelyek olyan társaságnak, illetőleg jogi személynek a részvényeiből, részjegyeiből vagy az azokban fennálló érdekeltségből állnak, amelynek az egyik Államban ingatlan vagyona van és ezek a vagyónrészek ennek az Államnak a jogszabályai szerint ugyanolyan adózásnak vannak alávetve, mint az ingatlan vagyon, úgy ezek a vagyónrészek ebben az Államban adóztathatók.

(8) A 25. Cikkkel kapcsolatban:

a) az (1) bekezdésben foglaltak semmiképpen sem értelmezhetők akként, mintha akadályoznák a Francia Köztársaságot abban, hogy csak francia állampolgárságú személyeknek nyújtson olyan ingatlanok vagy ingatlanrészek elidegenítéséből származó nyereségre adómentességet, amely ingatlanok vagy ingatlanrészek a Francia Köztársaságban olyan franciák lakóhelyét képezik, akik a Francia Köztársaságban nem állandó lakosok, mint ezt az Általános Adótörvénykönyv (Code général des Impôts) 150/C. Cikke előírja; és

b) a (3) bekezdésben foglaltak semmiképpen sem értelmezhetők akként, mintha akadályoznák a Francia Köztársaságot abban, hogy az Általános Adótörvénykönyv 212. Cikkében foglalt rendelkezéseket alkalmazza, valamely francia társaság által egy külföldi anyatársaság részére fizetett kamatra vonatkozólag.

Ennek hiteléül alulírottak aláírták a Jegyzőkönyvet, amely ugyanazon a napon lép hatályba és ugyanakkor veszti hatályát, mint az Egyezmény.

Készült Párizsban, 1980. április 28-án, két példányban, magyar és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)”

3. § (1) E rendelet a kihirdetése napján lép hatályba. Rendelkezéseit első ízben alkalmazni kell a forrásnál való levonás útján beszedett adók tekintetében az 1981. évi december hó 1. napjától; egyéb jövedelemadók tekintetében az 1982. évi január hó 1. napjával kezdődő adózási évben keletkezett jövedelmekre vagy az ugyanezen adózási évben könyvelésileg lezárt üzletévre vonatkozó jövedelmekre; a vagyonadók tekintetében pedig az olyan vagyonrészekre, amelyek az 1982. évi január hó 1. napjával kezdődő adózási évben adóztathatók.

(2) A rendelet végrehajtásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.